

Ole Vagn Christensen (S):

Mange, som har lyttet til denne diskussion, må stå tilbage med en mærkelig fornemmelse over den reaktion, som er kommet fra henholdsvis de radikale og regeringen i anledning af, at socialdemokratiet har rejst denne forespørgsel.

Det, jeg har fundet anledning til at sige nogle ting om, er situationen for de unge. Jeg har i et svar fra den tidligere arbejdsminister fået at vide, at der er 8.500 færre pladser til de unge, end det var forudsat i regeringens ungdomsprogram i 1984. Hvordan passer det sammen med den ungdomsarbejdsløshed, der har været fra 1982 til 1984? Gruppen de 16-20-årige udgjorde i 1982 16.706 og i 1984 15.775, hvilket er et fald på knap 1.000. Men det skal ses på baggrund af, at der var 8.000 færre unge, så al snakken om, at ungdomsarbejdsløsheden skulle være faldende, passer i hvert fald ikke for denne aldersgruppes vedkommende.

For dem, der er mellem 20 og 25 år, ligger noget af forklaringen i, at der heldigvis er nogle af dem, der er blevet ældre, men det betyder jo ikke, at de dermed også er kommet i beskæftigelse, de bliver bare ikke registreret i denne mellemgruppe.

I øvrigt er der et andet forhold, der gør sig gældende. Ifølge de hvidbøger og statistikker, vi får udleveret, er der 15.000 langtidsledige unge.

Noget, der har været medvirkende til, at flere kvinder er blevet ledige, er det kraftige angreb, der blev rettet mod jobkabelsesloven, for jobkabelsesloven havde det gode i sig, at den gav mænd 60 pct.s mulighed for at komme i beskæftigelse, men kvinder 75 pct.s mulighed.

Men der er også en anden alvorlig ting, som vi kan konstatere, når vi ser på hele billedet, og det er, at antallet af unge på bi-standshjælp er steget fra 1982 til 1984 med 3.000. Hertil kommer de 40.000 unge, som er omtalt i hvidbogen, men som ikke eksisterer noget som helst sted. Jeg vil ikke sige, de flakker rundt, men de har altså en tilværelse, der ligger uden for det normale.

Jeg har været nødt til at bruge tallene fra 1984, for det var meget svært at få nogle tal for 1985. Men er disse tal nu så interessante? Er det, der er interessant, ikke at høre, om der er en vilje til at gøre noget for denne

gruppe, som man taler så meget om? Men jeg kan forstå på det, jeg har hørt her fra henholdsvis de radikale og regeringen, at det vil man ikke – man vil lade dem overgå til lykkens gudinde: det private erhvervsliv. Det synes jeg også er en smuk tanke, men det løser altså ikke de unges nuværende problemer.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er kun en kort bemærkning, for arbejdsministeren får jo nu ordet for at svare ordførerne. Jeg vil lige præcisere de tre spørgsmål, jeg har stillet til arbejdsministeren, så vi er sikker på at få dem besvaret.

For det første: er regeringen tilhænger af tvungent medlemskab af A-kasser? Jeg er godt klar over, at det er et radikalt forslag, men derfor må man vel have lov at spørge, om regeringen synes, det er en god idé eller en dårlig idé.

Det andet spørgsmål, jeg har stillet, er spørgsmålet om den fiasko, som ordningen med uddannelsesstilbud til de langtidsledige har vist sig at være. Det frygtede vi at den ville blive. Hvilken årsag ser regeringen til, at det er blevet en fiasko, og hvad agter man at gøre ved dette?

Endelig er det sidste og vigtigste spørgsmål – og det vil vi blive ved med at gentage, indtil vi får det klart besvaret – spørgsmålet om, hvorvidt dagpengemodtagere, arbejdsløse, efterlønsmodtagere osv. skal rammes i forbindelse med den påskepakke, som man nu sidder og forhandler om andre steder her i huset, eller om der kan blive givet et klart tilsagn om, at de mennesker, der i forvejen er gået 16 pct. ned i levestandard under den borgerlige regering, nu ikke yderligere skal presses.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil spørge hr. Ole Vagn Christensen, som talte så varmt om de unge mennesker, om socialdemokratiet ikke vil overveje i det mindste at henstille til forbundene – for socialdemokratiet har jo trods alt en vis indflydelse i forbundene, selv om der har været visse kurrer på tråden i den sidste tid – at overveje at sørge for, at unge mennesker på